

»Ja, men jeg siger dig, det skulde gælde for Alvor. I kan jo selv høre ham ad. Han gik saamænd endogsaa hen og rev Lotterisedlen i tusinde Stykker og puttede den i Kakkellovnen. Og det lige før Trækningen. Er det nu ikke noget Skaberi, maa jeg spørge?«

Nu saae de alle op paa Jørgen med store Spørgsmaalstegn i Øjnene. Han var gaaet tilbage til Bordet for at forklare sig.

»Er der virkelig ingen af jer, der forstaar mig? Jeg sætter, at vi virkelig vandt den store Gevinst... eller bare et halvt Hundrede Tusinde... hvor kunde jeg føle nogen Tilfredsstillelse ved det? Ja, dersom det var ved mit Arbejde, ved min Kunst, jeg blev rig... f. Eks. ved en Opera, der gik over alle Evropas Scener... det var en anden Sag. Saa vilde jeg staa paa Hovedet og sprælle med Benene i Luften af Glæde. Men at sejre paa Grund af et fjollet Lykke-træf... ved Hjælp af en Lotterigevinst, der lige saa godt kunde være faldet i Skødet paa den første den bedste Idiot... nej Tak! Det vilde jo være det samme som at bestjæle mig selv for al virkelig Triumf min hele Livstid.«

Frøken Susse og A B D Carlsen svarede med et Indianerhyl, og tykke Frants Møller gav sig igen til at mækre som en Ged.

»Nej hør nu, kære!« sagde han. »Jeg maa virke-